

Blossy

Nr 2 • augustus - december 2025

Ons eigen magazine vol verhalen over kindontwikkeling

Iedereen
heeft de
potentie om
te groeien

De Hoge Ven
Kindcentrum als
onderdeel van de
dorpsgemeen-
schap

Jitske Kramer:
“Verdwaald zijn is
het beginpunt”

Hoera, een onvoldoende?!
Hoe een kritisch inspectierapport
kindcentra verder brengt

Column Birgit van Mierlo
**Van meubilair tot mindset:
bouwen aan gelijke kansen**

Iedereen heeft de potentie om te groeien

Bij Blossie inspireren we kinderen om tot brede ontwikkeling te komen. Dat is onze opdracht, vastgelegd in de wet op het primair onderwijs en de wet kinderopvang, maar bijvoorbeeld ook in het verdrag van Salamanca. Dit statement verplicht zowel ontwikkelde als ontwikkelingslanden om volledige onderwijskansen te bieden aan kinderen met een handicap. Inclusiever worden is een must. In Nederland is hiervoor de routekaart naar inclusief onderwijs in 2035 opgesteld.

“Iedereen is anders en dat is heel normaal”, zeggen de kinderen die meedoen aan de Kidsexpeditie. Kinderen willen graag dichtbij huis naar school gaan; met vriendjes en vriendinnetjes samen spelen na schooltijd. Met eindelijk veel tijd en onvoorwaardelijke vriendschap en de gedachte dat dat voor altijd zo blijft. Dat gun je toch elk kind?

“Onze missie voor kansengelijkheid is een continu proces, geen sprint maar een marathon.”

Het ontwikkelpad dat elk kind bewandelt, loopt voor iedereen anders. Onze professionals bewegen mee, helpen, motiveren, stimuleren en halen alles uit de kast om de kinderen in hun vertrouwde omgeving tot bloei te laten komen. In de eerste serie portretten in deze Blossy lees je de mooie voorbeelden.

Maar onze visie gaat verder dan de muren van onze kindcentra; wij dromen van een wereld waarin polarisatie plaatsmaakt voor inclusie, waarin diversiteit wordt omarmd als de favoriete kinderknuffel. We geloven sterk in de kracht van gemeenschappen waar elk kind welkom is. Waar de hele gemeenschap een steentje

Jeanette de Jong en Remco Prast

bijdraagt. De Hoge Ven in Warmenhuizen is flink eind op weg. Zij pakken de spotlight en vertellen vol passie hierover.

Onze missie voor kansengelijkheid is een continu proces, geen sprint maar een marathon. Onze organisatie evolueert voortdurend om dichterbij ons doel te komen. Samen bouwen we aan een toekomst waarin het speciaal onderwijs zoals we het nu kennen niet meer bestaat, en dus ook ons reguliere onderwijs en opvang er heel anders uit zal zien.

Laten we blijven streven naar een wereld waarin iedereen erbij hoort, waarin elk kind de kans krijgt om zijn volledige potentieel te benutten. Want als het ons lukt om door de ogen van de kinderen te kijken en zien dat het normaal is dat elk kind anders is, maken we samen die mooiere wereld van morgen.

Onze hele strategie lezen? Ga naar www.blosse.nl/visie

Inhoud

7 Optimale ontwikkelkansen voor alle kinderen

6 collega's van Blossie die vertellen over de mooie voorbeelden op onze locaties.

14 Kidsexpeditie

Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen.

16 Blossie in getallen

17 Column Inclusie draait om het loslaten van kaders

18 Interview Jitske Kramer De kracht van verdwaald zijn

22 Ouderexpeditie

Ouders denken mee over de toekomst van kindontwikkeling bij Blossie.

24

24 Blosse op reis

Ook dit jaar bood Blosse medewerkers de gelegenheid om de horizon te verbreden en te gaan kijken in het buitenland hoe onderwijs en opvang daar geregeld is.

30 Bloscast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek over onderwerpen die raken aan onze missie of de actualiteit.

31 Column Van meubilair tot mindset: bouwen aan gelijke kansen

32 Nieuw bij Blosse

Nieuwe collega's over het werken bij Blosse.

41

36 Waar een klein dorp groot in kan zijn

Hoe kindcentrum De Hoge Ven écht onderdeel werd van de dorpsgemeenschap.

41 Column Leren stopt nooit

42

42 Hoera, een onvoldoende!?

Hoe een kritisch inspectierapport kindcentra verder brengt.

46 De eerste lijnen van Blosse

Maak kennis met de personen achter de telefoonstemmen van de receptie en klantcontact.

50 Kalender 2025 Inspiratie en gemeenschapszin bij Blosse

51 Schuurpapier

52 Puzzel Kakuro

53 Tot slot: RvT en CvB Waardegericht toezicht: werken vanuit vertrouwen

53

Optimale ontwikkelkansen voor alle kinderen

Inclusie is een speerpunt van Blossy, waarbij we streven naar optimale ontwikkelkansen voor alle kinderen, ongeacht hun achtergrond of mogelijkheden.

We schatten het potentieel van ieder kind op eigen waarde en versterken de ontwikkeling van elk kind vanuit die mogelijkheden. Daarbij is ‘een leven lang ontwikkelen’ onze standaard.

Het Salamanca Statement van UNESCO verplicht zowel ontwikkelde- als ontwikkelingslanden om volledige onderwijskansen te bieden aan kinderen met een handicap.

Inclusiever worden is een must, en daar doen we elke dag ons best voor.

De mooie voorbeelden op onze locaties vertellen we hier graag.

Vanuit vertrouwen ontwikkelt een kind zich optimaal

Vol passie staat Céline Kiel voor groep 3 op De Balein. “In dat jaar leren kinderen ontzettend veel: zelfstandig werken, met boekjes omgaan, en natuurlijk lezen, schrijven en rekenen. De ontwikkeling die kinderen doormaken is enorm!”

Als het gaat om kansengelijkheid, vindt Céline het belangrijk om elk kind écht te leren kennen. “Een goede relatie tussen leerkracht en leerling is de basis. Vanuit wederzijds vertrouwen durven kinderen zichzelf te zijn en kunnen ze zich optimaal ontwikkelen. En als ik merk dat een kind iets extra’s nodig heeft – op welk

vlak dan ook – maak ik daar een persoonlijk plan voor.”

Zo is er op De Balein een plusklas voor leerlingen die baat hebben bij extra uitdaging. “Laatst hebben zij een escaperoom gemaakt. Een tof en leerzaam project!” Ook is één van de kinderen op De Balein slechthorend, vertelt Céline. “Voor hem komt er elke dag een tolk in de klas. Daar gaan we allemaal heel normaal mee om. Iedereen mag er zijn en hoort erbij, ongeacht de leerbehoeften.”

Céline Kiel
Leerkracht - De Balein

Onze leerlingen kennen elkaars levensverhaal

Als een kind zich gezien en gehoord voelt in de klas, kunnen ze groeien. Een school is dan een tweede thuis. Daar gelooft Rian Schuitemaker, intern begeleider op De Vaart, heilig in.

De Vaart werkt samen met een team van specialisten om gezinnen te ondersteunen, vertelt Rian. “We zeggen nooit bij voorbaat ‘nee’ tegen een zorgvraag: we onderzoeken altijd of we kunnen bieden wat nodig is. Op De Vaart stromen kinderen van speciaal basisonderwijs terug in het regulier onderwijs en verwelkomen we ook kleuters die bijvoorbeeld nog niet zindelijk zijn.”

Als ib'er is Rian gefocust op het welbevinden van elk kind. “Dat is een vereiste om tot leren te komen en daar is de thuissituatie een belangrijk onderdeel van.” Na de val van het regime van Assad was het bijvoorbeeld feest bij het ene gezin, maar ontstond er onzekerheid bij een ander kind thuis. “Hoe we daarmee omgaan, staat centraal. Onze leerlingen kennen elkaars levensverhaal, zodat ze daar rekening mee kunnen houden. Elk verhaal doet ertoe en het mag allemaal naast elkaar bestaan.”

Rian Schuitemaker
Intern begeleider - De Vaart

A portrait of Leon Lakeman, a man with dark hair and a goatee, smiling. He is wearing a white button-down shirt. The background is a blurred outdoor setting with greenery and a building.

Het voelt als een kleine gemeenschap

Ruim drie jaar geleden maakte Leon een carrièreswitch - van financieel adviseur naar leerkracht. “Ik wilde iets betekenisvols bijdragen aan de maatschappij.”

En dat doet hij, op De Paperclip. “Onze school staat in een multiculturele wijk. Het voelt als een kleine gemeenschap. De wiegjes van de kinderen stonden op veel verschillende plekken en sommigen wonen nog in asielzoekerscentra, maar we geven ze allemaal de kans om zich te ontwikkelen.”

Zo biedt De Paperclip ook na schooltijd allerlei activiteiten aan, van skateboardles tot kookworkshops. Ook organiseren ze zwemlessen voor kinderen die nog geen diploma hebben.

Soms past Leon de manier van toetsen aan. “Als leerlingen schriftelijke toetsing moeilijk vinden, doen we het mondeling. Als het kind aantoont dat de stof is binnengekomen en erover kan vertellen, is dat ook goed.”

Bijdragen aan de maatschappij

Kansengelijkheid is voor Leon een lastige term. “Eerlijk gezegd denk ik dat het een utopie is. Als de thuissituatie instabiel is, is het opnemen van leerstof moeilijker. Toch is kansengelijkheid op school een mooi doel. En daar gaan we vol voor.”

Leon Lakeman
Leerkracht - De Paperclip

A portrait of Crista Klinkhamer, a woman with blonde hair and glasses, smiling. She is wearing a white shirt over a blue and white patterned top. The background is a blurred outdoor setting with green foliage and a red flag.

Ik zie de kinderen groeien

“Als kinderen merken dat ze niet de enige zijn die ergens mee worstelen en talent hebben voor andere dingen, is dat een geruststelling”, stelt Crista Klinkhamer, leerkracht van groep 3-4 en kindercoach bij kindcentrum Lourdes.

Crista heeft veel ervaring met kinderen die adhd en autisme hebben. “Bij sommige leerlingen in groep 3-4 herken ik kenmerken in gedrag die je bij dergelijke diagnoses vaak ziet. Kinderen moeten in die leerjaren hard werken en veel nieuwe, cognitieve dingen leren. Niet elk kind gaat dat makkelijk af, met name het stilzitten kan een uitdaging zijn.” En zo kreeg Crista de mogelijkheid om een opleiding tot kindercoach te volgen.

“Bij elk kind begin ik met de vraag: ‘Waar ben jij goed in?’.”

Dat ze heel veel wél kunnen

Als we dat op een rijtje zetten, realiseren kinderen zich dat ze heel veel wél kunnen. Dit besef maakt kinderen weerbaarder, socialer en ontvankelijk voor cognitieve kennis. Ze gaan positieve momenten beleven in de klas en dingen waar ze moeite mee hebben, zijn dan niet zo zwaar meer. Ik zie ze groeien.”

Crista Klinkhamer
Kindercoach - Lourdes

A portrait of Anne-roos Dijkstra, a woman with long dark hair and blue eyes, smiling. She is wearing a white top and a floral patterned skirt. The background is a blurred outdoor setting with other people.

Soms heb je lef nodig om tegen de stroom in te zwemmen

Voor Anne-roos Dijkstra, directeur van De Brug in Akersloot, betekent kansengelijkheid dat ieder kind alle ondersteuning en aandacht krijgt om zich te ontwikkelen. “Omdat het onderwijs zoveel invloed heeft op het leven van een kind, is dit van essentieel belang.”

“Een van onze kinderen is als vluchteling naar Nederland gekomen. Bij aankomst is zijn geboortedatum verkeerd genoteerd, waardoor hij in werkelijkheid jonger is dan bij de overheid geregistreerd staat. Volgens de wet zou hij naar de middelbare school moeten, maar in de praktijk is hij nu precies op zijn plek.”

Het stond buiten kijf: hier ging De Brug werk van maken - zoals het team dit voor ieder kind zou doen.

“Zijn financiering stopt, maar we hebben samen met het college van bestuur en het samenwerkingsverband besloten dat hij bij ons groep 8 mag doen: in zijn vertrouwde klas, waar hij in rust en veiligheid verder kan groeien. Soms heb je lef nodig om tegen de stroom in te zwemmen en te kiezen voor het kind, juist als het lastig wordt.”

Anne-roos Dijkstra
Directeur - De Brug

A portrait of Mascha Groenman, a woman with short grey hair and glasses, smiling. She is wearing a dark blue top. The background is a blurred outdoor setting with green foliage and other people. A blue diagonal graphic element is on the right side of the image.

Bij hoogbegaafdheid is extra begeleiding noodzakelijk

“Als kinderen sneller en anders denken dan hun leeftijdsgenoten, is extra begeleiding noodzakelijk”, stelt Mascha Groenman, hoogbegaafdheidscoördinator op kindcentrum De Zonnewijzer.

In een groep waar het niveau gemiddeld is, gaan hoogbegaafde kinderen zich snel vervelen. “Ze hebben extra uitdaging nodig om van hun school een fijne omgeving voor ontwikkeling te maken.”

Daarom heeft Mascha op De Zonnewijzer de Atlasgroepen opgezet voor meerkunners, waarin ze met tien kinderen tegelijk out of the

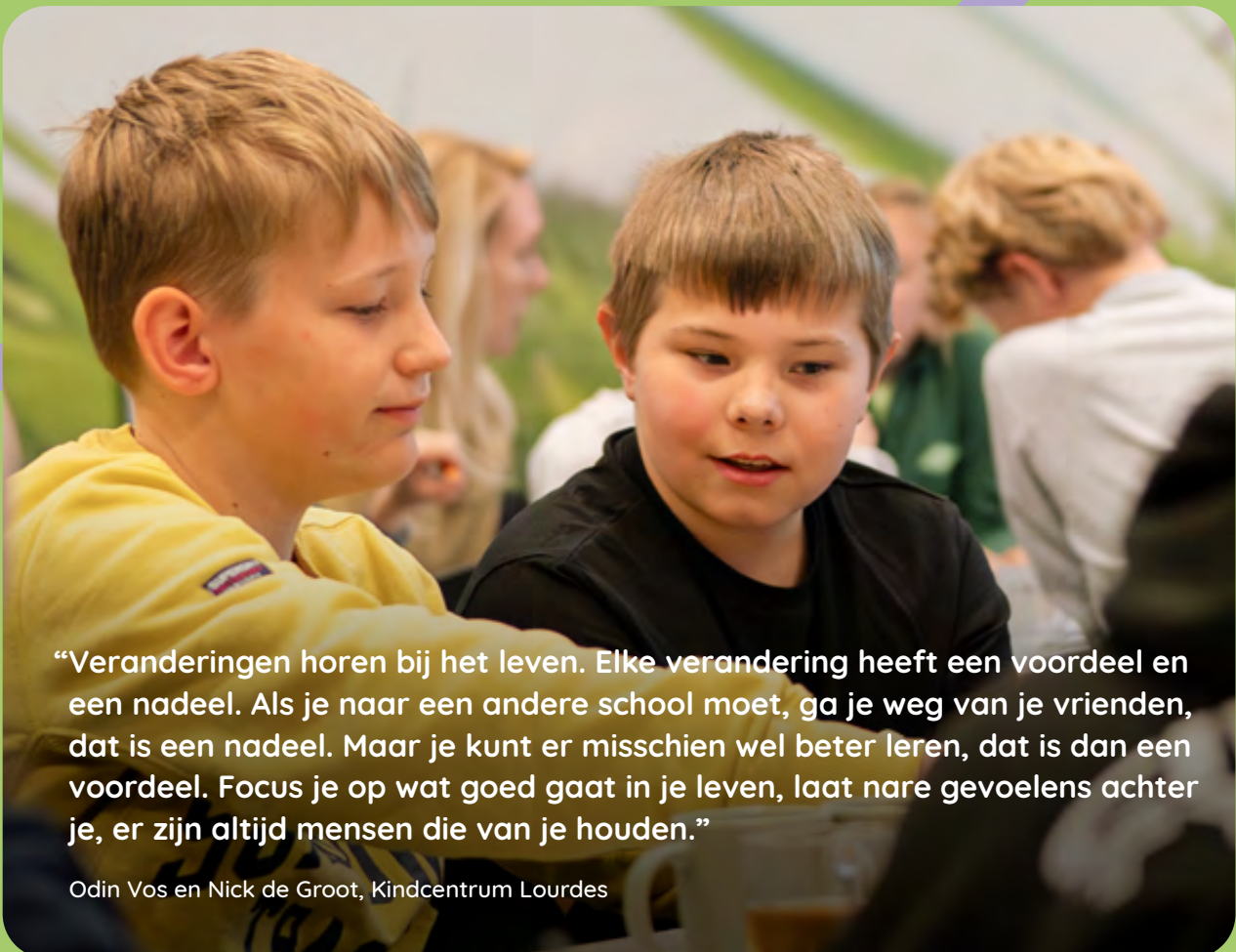
box-projecten doet. “Zodra ik uitleg geef, begint het meteen te borrelen en willen ze allemaal hun idee kwijt. Ze zijn het gewend om het voortouw te nemen, maar nu leren ze luisteren en water bij de wijn doen.” Kinderen vinden de Atlasgroep fantastisch. “Het is prettig om met gelijkgestemden samen te werken. Het liefst zouden ze elke dag komen: voor velen is dit het fijnste moment van de week. Er ontstaan ook vriendschappen. Als we in de onderbouw zien dat kinderen het in de Atlasgroep goed kunnen vinden, plaatsen we ze in de middenbouw bij elkaar.”

Mascha Groenman
Leerkracht - De Zonnewijzer

Kidsexpeditie

Vier keer per jaar komen twee à drie kinderen per locatie naar het servicebureau om samen na te denken over hun ideale ontwikkelomgeving. Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen. We hebben hiernaar te luisteren en dat doen we ook.

Tijdens een bijeenkomst van de kidsexpeditie spraken we met kinderen over wat een fijne plek is om te leren en te groeien. En wat is dan inclusie: erbij horen, jezelf kunnen zijn en er voor elkaar zijn. Hun uitspraken zijn raak, wijs en vatten de kern van wat we als Blosse belangrijk vinden.

“Veranderingen horen bij het leven. Elke verandering heeft een voordeel en een nadeel. Als je naar een andere school moet, ga je weg van je vrienden, dat is een nadeel. Maar je kunt er misschien wel beter leren, dat is dan een voordeel. Focus je op wat goed gaat in je leven, laat nare gevoelens achter je, er zijn altijd mensen die van je houden.”

Odin Vos en Nick de Groot, Kindcentrum Lourdes

“Onze school is al best inclusief; er zijn twee kinderen bij ons op school die moeilijk kunnen lopen en niet zo goed kunnen praten en schrijven. Zij kunnen met alles meedoen, want wij hebben op onze school een computer met hele grote ‘typers’, zodat zij makkelijk kunnen typen. Er zijn ook speciale stoelen waar zij niet vanaf kunnen vallen.”

Puck Grün en Sem van Kimmendaede, De Kiem

“Ik denk dat onze school al best wel inclusief is. Wij hebben voor de kinderen met een hoger niveau de Atlasgroep. Zelf ga ik met jongere kinderen die daar moeite mee hebben, samen lezen. Dan doen we oefeningen en spelletjes, daar leren we allebei van.”

Eline van Groen en Jente Loonstra, De Zonnewijzer

Bij Blossse

doen we dagelijks ons best voor

10.000
kinderen

zijn er ruim

1.300
professionals

verbonden aan Blossse

26 van de **28**
locaties

zijn een kindcentrum met
aanbod opvang en onderwijs
onder Blossse

werken

9 medewerkers onder de Participatiewet
in de ondersteunende diensten

hebben we door
afgeschreven iPads
in te leveren

€ 1.648

kunnen doneren
aan KiKa

zijn er

2 vertrouwenspersonen aangesteld
die in 2024 19 meldingen in
behandeling hebben genomen

wordt in

5 labs

onderzoek gedaan naar
taalonderwijs, rekenonderwijs,
innovatieve ontwikkelingen,
ontwikkeling van baby's en
digitale geletterdheid

wordt op

15 locaties

voorschoolse educatie (VE) geboden
aan kinderen vanaf 2 jaar oud

zijn er

2 nieuwe RvT-leden aangetreden die
de zittende leden volgens rooster
vervangen

zijn er

16 kinderen verwezen naar
het speciaal onderwijs
en

12 kinderen uitgestroomd naar
het speciaal basisonderwijs

namen we onlangs
Bloscast #10 op waarin al

20 collega's

inspirerend vertelden
over hun vak

zijn

4 kinderen

kinderen teruggestroomd vanuit speciaal
basisonderwijs naar regulier onderwijs

zijn

15 collega's
opgeleid tot
auditor

om interne audits te kunnen uitvoeren

liggen er ruim

1.000 zonnepanelen

op de locaties die jaarlijks zo'n

320.000 kWh

opleveren, genoeg voor 100 huishoudens

wordt op De Regenboog
in een jaar tussen de

40 en **100**
kinderen

uit het buitenland Nederlands geleerd

Column

Inclusie draait om het loslaten van kaders

Toen de redactie mij vroeg een column te schrijven voor de Blossy, was ik opgelucht. Gelukkig, geen podcast! Mijn stem klinkt alsof ik een Amsterdamse visverkoopster ben (niets mis met Amsterdamse visverkopers overigens) en gelukkig hoor je dat in deze column niet.

Het onderwerp moest inclusie zijn. Want daar zou ik goed in thuis zijn. Nou, laat me je meteen uit de droom helpen: als je na dit stukje denkt alles te weten over inclusie, dan kom je bedrogen uit. Ik heb lang nagedacht over welke informatie of theorieën ik met jullie zou delen, maar kwam er niet uit.

Toch gaat het onderwerp mij aan het hart. Momenten waarop ik echt het vuur voelde in mijn werk, gingen vaak over kinderen die dreigden buitengesloten te worden door een handicap of gedrag.

Hoezo kan een jongetje met opstandig gedrag niet naar de peuterspeelzaal en wordt hij na twee keer weggestuurd? Hoezo kan een kind met een handicap niet naar de babygroep? In overleg met ouders en pedagogisch medewerkers bleken er vaak meer mogelijkheden dan gedacht en ging het beter dan verwacht.

Sommigen denken nu: leuk die succesverhalen, maar in de praktijk lukt het vaak niet. Dan vraag ik me af: wanneer is het wél gelukt?

Ik moet denken aan een gesprek dat ik als driejarige had met mijn moeder. Bij mijn oom en tante hadden ze een hond, Gijs, en een buurman die ik Ome Cor noemde. Mijn moeder legde uit: "Een buurman en een hond zijn geen familie." Ik dacht snel na: "Dan is Ome Cor mijn plastic oom en Gijs mijn neef!"

Inclusie draait om het loslaten van kaders. Het gaat om onderlinge verbondenheid, hoe dat eruitziet is minder belangrijk. Inclusie is een mindset: iedereen hoort erbij, en het is aan ons om daar creatief in te zijn. Misschien moeten we gewoon aan driejarige kinderen vragen hoe dat werkt.

Martine Wagenaar
adviseur kwaliteit,
pedagogisch coach
en trainer servicebureau

De kracht van verdwaald zijn

Onderdeel van
transformatie

Antropoloog Jitske Kramer over liminaliteit,
'heilige huisjes' en transformeren.

Bij Blossie geloven we dat echte verandering ontstaat door dóen wanneer we samen durven onderzoeken, ontdekken en afwijken van de gebaande paden, bereiken we de mooiste resultaten. Juist in periodes van verandering is het belangrijk om ruimte te geven aan verwarring, dialoog en nieuwe perspectieven. In dit artikel deelt Jitske Kramer haar visie op 'verdwalen' als krachtig onderdeel van transformatie – een gedachte die naadloos aansluit bij onze ambitie om het elke dag een beetje beter te doen voor de kinderen.

Maar verdwalen is voor de meeste mensen oncomfortabel. Je weet niet waar je bent, waar je naartoe gaat of wat je onderweg tegenkomt, welk pad je ook inslaat. "Tijdens onzekerheid over veranderingen op de werkvloer schieten mensen vaak in de weerstand", stelt Jitske Kramer, corporate antropoloog en bestsellerauteur. Hoe raak je 'prettig verdwaald'?

"Verdwalen is een belangrijk onderdeel van een transformatie, het is een metafoor die ik gebruik om liminaliteit uit te leggen", vertelt Jitske. "Liminaliteit is een term die lang niet iedereen kent, maar we begrijpen allemaal de betekenis. Het is de fase van verandering, tussen wat was en wat gaat zijn. Het is een periode waarin je samen aan het rommelen bent, op zoek naar wat werkt en waar je naartoe kunt."

Liminaliteit geeft vaak mooie resultaten, maar er schuilen ook gevaren in. "Cultuur is iets dat mensen hebben uitgevonden om te zorgen dat we weten waar we aan toe zijn en soepel kunnen samenleven en -werken. Als we aansturen op verandering in de organisatiecultuur of manier van werken, kan dat voor chaos zorgen", legt Jitske uit.

Kaarten maken en 'heilige huisjes'

In het ongewisse van liminaliteit zoeken mensen naar houvast. "Het eerste waar we vanuit gewoonte naar op zoek gaan, is een stip op de horizon: een doel of een draaiboek. Als dat nog niet duidelijk is, hopen we op een kaart met mogelijke paden die we kunnen inslaan." ➤

In het geval van een transformatie die niemand eerder heeft doorleefd, is die kaart er ook nog niet. “Er is geen voorbeeld: je bent collectief verdwaald. Aan het begin van een transformatie is het dus belangrijk om te accepteren en omarmen dat je verdwaald bent”, stelt Jitske. “Op dat moment kun je de omgeving verkennen. Je gaat niet op zoek naar een kaart die je de weg wijst, je brengt de opties zélf in kaart.”

“Heilige huisjes” moeten wijken.”

Op dat moment bevind je je in de liminale fase. “Hoe groter de transformatie, hoe meer discussie er zal zijn. Terug naar waar je vandaan komt is geen optie, want dat heeft je gebracht op het punt waar je nu staat - en dat heeft geleid tot de wens voor verandering.” Neem bijvoorbeeld de corrigerende tik met een liniaal, die vroeger heel normaal was in het onderwijs. “Ooit vonden we dat goed en effectief docentschap, tot iemand daar een verandertraject op heeft gezet. Nu is het absoluut ondenkbaar.”

Zo zijn er vaak ‘heilige huisjes’, die mensen niet willen opgeven.

“Dit zijn dingen die we aan de vorige werkwijze of omgangsvormen heel prettig vonden of goed werkten. In een transformatie moeten deze ‘heilige huisjes’ waarschijnlijk wijken. Dat vinden mensen vaak jammer, dus er ontstaat een dynamiek van bewaken wat er was. Maar het mooie is juist dat we in een transformatie samen opnieuw bepalen wat we goed en mooi vinden.”

Culturele moraalridders

De cultuur die groepen mensen verbindt gaat over esthetiek (wat vinden we mooi of lelijk?), moraliteit (wat is goed en fout?) en waarheid. “Als we de antwoorden op die vragen in een periode van transformatie niet weten, kan dat beangstigend zijn. Mensen weten dan niet of ze dingen goed of fout doen, en ‘we’ gaan nu eenmaal niet graag de mist in.”

Door gebrek aan houvast ontstaat polarisatie: mensen die proberen vast te houden aan wat ze gewend zijn, staan tegenover mensen die enthousiast zijn over verandering, legt Jitske uit. “Moraalridders beschermen de oude moraal of bevechten nieuwe ideeën, terwijl mensen die ontevreden waren over de vorige situatie, het juist toejuichen. Die tegenstellingen kunnen gaan knetteren.”

Polarisatie en rituelen

Die polarisatie kan heel gezond zijn, zolang je met elkaar blijft praten en eerlijk deelt wat er door je heen gaat. Er zijn dan veel open ‘kampvuurgesprekken’ nodig. Als mensen echt niet ‘mee’ willen, volgt er op een gegeven moment een stevige boodschap. Ze moeten mee, want we gaan wél.”

Over Jitske Kramer

Jitske Kramer is corporate antropoloog, ondernemer en bestsellerauteur. Ze reist de wereld over om te leren van traditionele healers, leiders, verrassende innovators en willekeurige voorbijgangers. Via haar boeken en ijzersterke lezingen brengt ze haar kennis en ervaringen naar de wereld van organiseren, samenwerken en leiderschap. Om de slagkracht en resultaten van individuen en groepen te verbeteren (en de wereld gewoon een beetje mooier te maken).

“Hoe groter de transformatie, hoe dieper de identiteitsvragen die een organisatie zich moet stellen.”

Op dat moment is er soms een afscheidsritueel nodig - een ‘begrafenis’ van wat was. “Na een ritueel kunnen mensen dingen afsluiten. Rituelen geven ritme en houvast. We kennen allemaal het ritueel van een kind dat van groep 2 naar groep 3 mag glijden. Doe zo iets ook gerust voor jezelf en je collega’s: voor volwassenen is een afscheidsritueel net zo waardevol.”

Hordes nemen en ‘verbouwen’

Hoe groter de transformatie, hoe dieper de identiteitsvragen die een organisatie zich moet stellen. “Dat duurt even. Een grote transformatie er snel doorheen drukken, werkt averechts en flopt vaak. Het is belangrijk om het in kleine stappen te doen. Transformeren is verbouwen. En dat is pas klaar als je samen een nieuwe normaal hebt gevonden waar iedereen senang mee is. Onderweg moet je over wat hordes heen en afscheid nemen van ‘heilige huisjes’. Kortom: een transformatie gaat gepaard met een collectieve gedragsveran-

dering en een ‘verbouwing’ van de werkelijkheid.” Maar hoe doe je dat dan? Katrien Termeer, hoogleraar bestuurskunde, heeft het over ‘small wins’: impactvolle veranderingen die makkelijk te volgen zijn en bijdragen aan het grote geheel van de transformatie. “Let op: het is geen ‘quick win’ - dat is het laaghangende fruit waarmee je geen echte verandering in gang zet. Een ‘small win’ is iets dat wél impactvol, maar niet enorm meeslepend is. In het geval van een ‘small win’ gaan collega’s erover praten en het nadoen. Want als er een voorbeeld is dat goed lukte, durven anderen het ook.”

Liminaal leiderschap

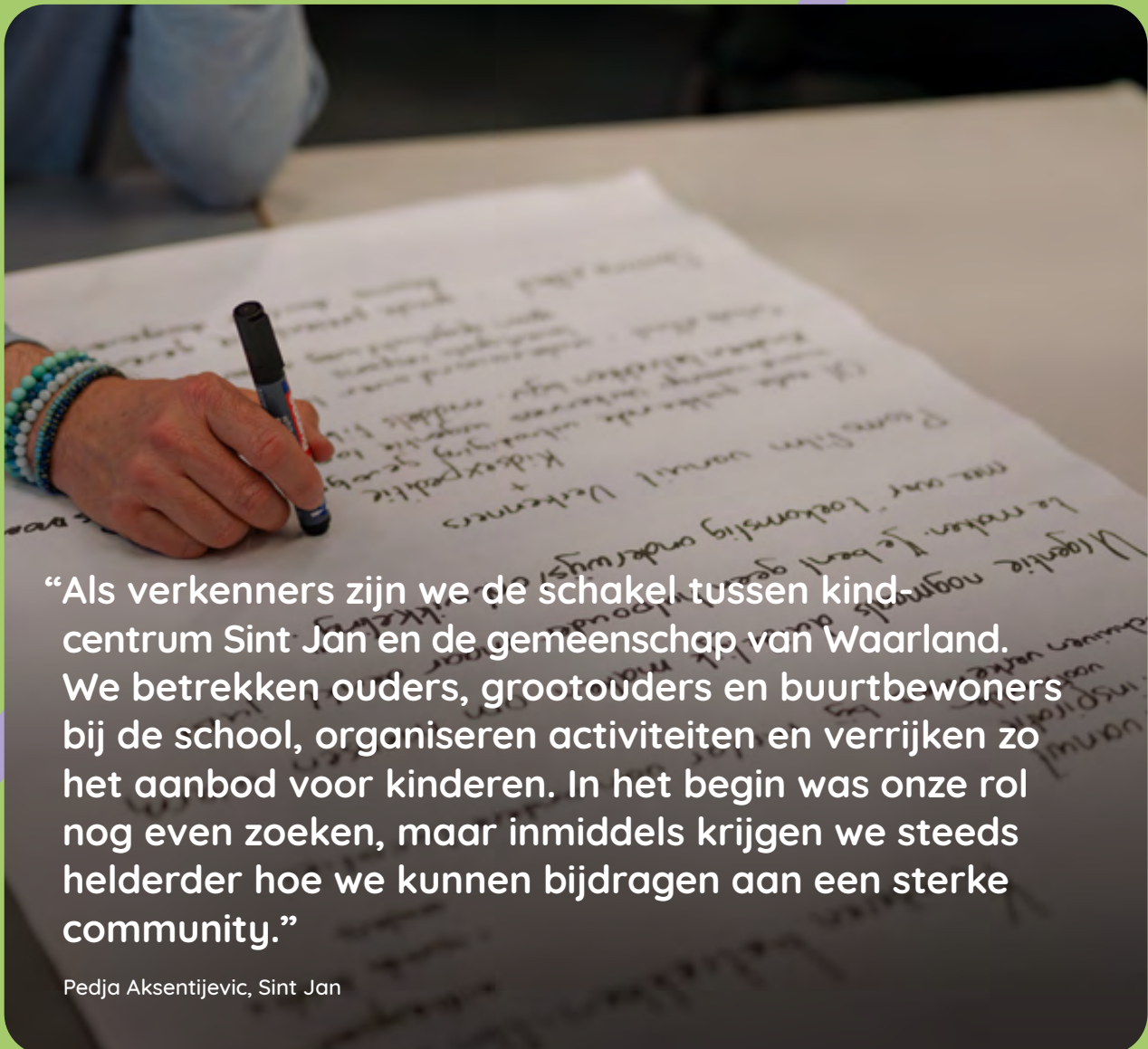
Om de neuzen van een organisatie dezelfde kant op te krijgen, is er liminaal leiderschap nodig. Iemand

die zegt: ‘We weten nog niet waar we naartoe gaan, maar we gaan gewoon beginnen.’ “In dat geval is het belangrijk om een kader mee te geven, bijvoorbeeld dat er elke maand een evaluatiemoment is. Dan wordt dat een ritueel dat houvast geeft en dan kunnen we (tijdelijke) onzekerheid beter accepteren.”

Tijdens een transformatie zijn eerlijke gesprekken essentieel, adviseert Jitske. “Creëer een veilige omgeving waarin mensen kunnen zeggen wat zij denken. Wees zelf ook eerlijk en transparant, dan volgt de rest vanzelf. Transformatie is rebels. Zie elk pad als een mogelijkheid. Als het niet werkt, loop je terug en neem je een andere afslag. Zie de kansen van experimenteren en ga regelmatig met elkaar bij het spreekwoordelijke kampvuur zitten.” ●

Ouderexpeditie

In de ouderexpeditie denkt een groep ouders mee over de toekomst van kindontwikkeling bij Blossie. Vier keer per jaar komen zij bijeen op het servicebureau en wisselen zij ideeën en ervaringen uit. Op locatie zijn zij de aanjagers van de samenwerking tussen ouders en professionals.

“Als verkenners zijn we de schakel tussen kind-centrum Sint Jan en de gemeenschap van Waarland. We betrekken ouders, grootouders en buurtbewoners bij de school, organiseren activiteiten en verrijken zo het aanbod voor kinderen. In het begin was onze rol nog even zoeken, maar inmiddels krijgen we steeds helderder hoe we kunnen bijdragen aan een sterke community.”

Pedja Aksentijevic, Sint Jan

“Ik heb me opgegeven als verkenner in de ouder-expeditie om te luisteren naar de wensen van de kinderen en te onderzoeken hoe we die kunnen vertalen naar toekomstbestendige kindontwikkeling. Deze vernieuwende manier van werken vergt veel tijd en doorzettingsvermogen, maar als ik nu zie hoe onze inspanningen zich hebben vertaald tot de realisatie van een prikkelarme ruimte voor kinderen en vergroening van het speelplein, dan geeft mij dat veel voldoening.”

Cindy Heen, Reflector

**Saskia
van Tooren**
Leerkracht
Reflector

onderzocht het inclusieve
onderwijssysteem in
Lissabon

**Patricia
Groot**
Adjunct-directeur
De Regenboog

zette koers naar
'de hoofdstad van het
lezen' **Dublin**

**Robin
van Wieringen**
Pedagogisch medewerker
De Komeet

ging op
ontdekkingsreis
in **Reggio Emilia**

Ook dit jaar bood Blosse medewerkers de gelegenheid om de horizon te verbreden en te gaan kijken in het buitenland hoe onderwijs en opvang daar geregeld is. Een reis om inspiratie op te doen en vernieuwing mee te nemen naar de eigen locatie of afdeling op het servicebureau.

Deze reizen passen in onze missie om het elke dag beter te willen voor de kinderen. We staan aan de voet van een nieuwe wereld en willen deze zelf verkennen. Een reis naar een land ver van het onze, met andere regels, systemen en oplossingen voor kansengelijkheid, meer inclusie of een betere kwaliteit kunnen ons de inzichten opleveren die we goed kunnen gebruiken in onze zoektocht. Deze collega's gingen het avontuur aan. Wat namen zij mee terug naar Blosse?

Inclusie als norm in Lissabon

Hoe werkt het onderwijssysteem in Portugal? Wat is de visie op inclusiviteit en hoe implementeren ze dat? Met die vragen vertrokken Saskia van Tooren van Reflector en een groep Blosse-collega's naar Lissabon.

In Portugal gaan kinderen van hun tweede tot hun achttiende binnen één cluster van onderwijs naar school: van preschool via primary school naar secondary school. "Een cluster bestaat soms wel uit 3.000 leerlingen, verdeeld over meerdere schoolgebouwen", vertelt Saskia. "Speciaal onderwijs bestaat eigenlijk niet. Er zijn interne specialisten voor special needs. Als er iets geconstateerd wordt bij een kind, ligt er binnen een maand een uitvoerbaar plan, waar ook de ouders bij betrokken zijn." >

Er zijn drie 'niveaus' van extra hulp. "In niveau 1 hebben kinderen bijvoorbeeld dyslexie, adhd, autisme of dyscalculie en zo loopt dat op naar de grootste zorgvraag op niveau 3. Als er in een klas een kind zit met speciale behoeften op niveau 2 of 3, mag de groep uit maximaal 21 leerlingen bestaan, dat is zowel voor de kinderen als de leerkracht prettig."

Inclusie is in Portugal volledig omarmd: het is de norm geworden. "Ze doen het samen en hebben collectief de juiste mindset om het te laten slagen. Er is heel veel liefde voor alle kinderen en iedereen helpt elkaar. Er zijn nauwelijks gedragsproblemen en kinderen met een beperking doen met alles mee."

Er zijn schoolassistenten met een bijzondere functie. Zij voeren taken van conciërges uit, maar zijn ook voor ieder kind aanspreekbaar. "Als de assistenten zien dat kinderen iets nodig hebben, staan ze voor hen klaar - ook als dat 'simpelweg' een knuffel of high five is. De assistenten zorgen voor de verbinding in de school en bieden veiligheid."

Kinderen op scholen in Portugal zijn heel sociaal. "Ze hadden minder speelgoed dan bij ons, maar ze waren heel lief en hadden lol. Ze deden dansjes, lachten veel en waren nieuwsgierig naar ons. Er is ook een buddysysteem waarin kinderen elkaar helpen - gevraagd en ongevraagd."

De leerkrachten, specialisten en zorgverleners zijn samen verantwoordelijk voor elk kind. "Zij vormen één team en werken ook zo. In Portugal is extra hulp zó geregeld, bij ons loopt er veel via de gemeente, waardoor het langer duurt. Er ligt een uitdaging voor ons in Nederland om de aanvraag van begeleiding en hulp voor kinderen soepeler te laten verlopen. De wens is er in ieder geval, ook bij ons op Reflector."

"Als de assistenten zien dat kinderen iets nodig hebben, staan ze voor hen klaar - ook als dat 'simpelweg' een knuffel of high five is."

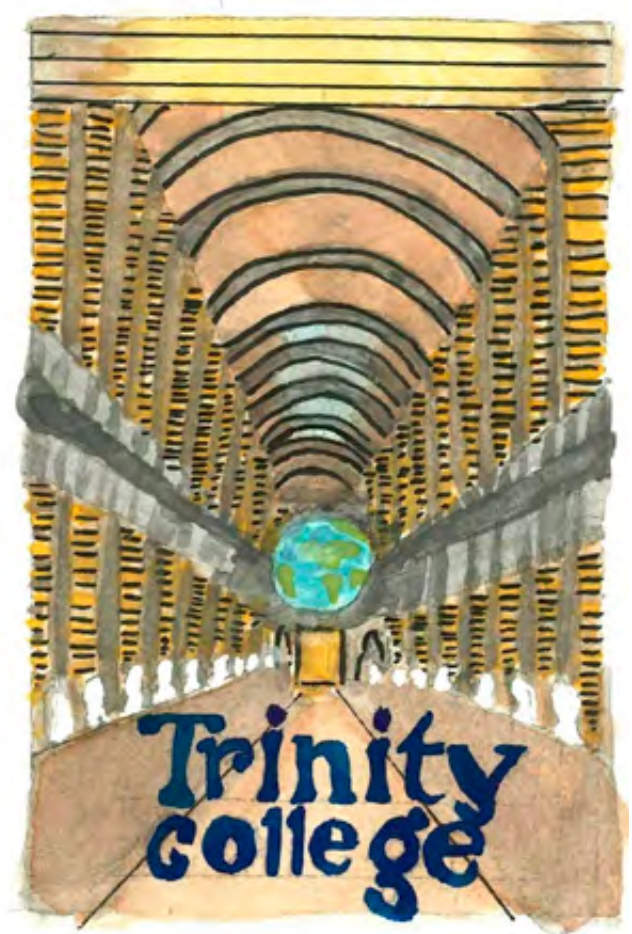
Het verhaal centraal: op naar **Dublin**

‘Tussen de pagina’s van een boek is een schitterende plek om te verblijven.’ Deze quote van auteur Wafa Tarnowska is voor Patricia Groot, adjunct-directeur op De Regenboog, een motto geworden. En daarom zette ze - samen met 18 Blossse-collega’s - koers naar de ‘hoofdstad van het lezen’: Dublin.

De Regenboog is een school voor nieuwkomers, waar kinderen taalonderwijs krijgen tot zij naar een reguliere basisschool kunnen. “Vanuit mijn liefde voor taal ben ik in januari 2024 het Taallab gestart, een ontmoetingsplek voor specialisten en enthousiastelingen op het gebied van taal en lezen. Al snel ontstond de wens om op studiereis naar Dublin te gaan en ons te verdiepen in hoe zij daar het leesonderwijs aanpakken.”

Zo gezegd, zo gedaan. De groep bezocht Trinity College (met The Book of Kells) en was te gast bij de Teacher Academy, drie verschillende scholen en een bibliotheek. Wat bleek? In Ierland is lezen de normaalste zaak van de wereld, vertelt Patricia. “Ze hebben geen wondermiddel of magische truc, kinderen groeien er ‘gewoon’ mee op. Toen wij er waren, was het World Book Day. Kinderen krijgen dan een voucher, waarmee zij een boek mogen uitkiezen bij een boekwinkel. Lezen is op die manier voor elk kind toegankelijk, zelfs thuis.”

Wat ook opviel, is dat scholen minder intensief met methodes werken dan in Nederland. “Ze bedenken zelf heel veel thema’s en lessen, waar het leesonderwijs in verweven is. Lezen doen ze niet alleen individueel, maar ook klassikaal: er ligt een stapeltje exemplaren van een boek bij elk groepje op tafel. Doordat ze in de klas samen lezen, komen kinderen in aanraking met prachtige nieuwe woorden. Dat ondersteunt hun taalkennis en de verhalen zijn een verrijking van hun wereld.”

Tijdens het lezen gaat de klas in gesprek over onderwerpen die aan bod komen in het verhaal, maar ook op sociaal vlak halen ze er veel uit. “Kinderen identificeren zich met de karakters en praten over hoe zij handelen.”

Wat was de belangrijkste ‘les’ van de trip naar Ierland? Daar hoeft Patricia geen moment over na te denken. “Dat boeken een veel belangrijkere positie mogen innemen in het onderwijs in Nederland. De meerwaarde van zo’n reis is dat je met een groep enthousiastelingen diep in een onderwerp kunt duiken - je hebt er écht even tijd voor. We hebben er enorm van genoten en brainstormen nu in het Taallab over welke lessen uit Dublin we op onze kindcentra gaan implementeren. De eerste stap voor een samenwerking met de bibliotheek is al gezet.” ➤

Reggio Emilia laat kinderen in hun creatieve waarde

In opvangland is Reggio Emilia wereldberoemd. Maar wat is er nu zo speciaal aan het systeem? Wat is er anders dan in Nederland? Dat ontdekte Robin van Wieringen, pedagogisch medewerker in een verticale groep van 0-4 jaar bij De Komeet, samen met een groep Blossie-collega's.

De reis begon informatief, vertelt Robin. "We bezochten het Reggio Emilia-museum en kregen uitgebreide uitleg over hoe het systeem werkt, zodat we meteen een goed beeld hadden van wat wij tijdens de reis zouden zien op de kindcentra."

En zo geschiedde. Bij het eerste kindcentrum krijgen zij alle ruimte om mee te kijken, in alle groepen te observeren en te vragen hoe de pedagogisch medewerkers de dag draaien. "Het viel mij op dat er veel structuur was. Ook de kleintjes bleven in een kring zitten - eventueel op de grond. Het speelgoed was heel netjes gesorteerd."

Als de kinderen knutselen, doen ze dat in ateliers - aparte ruimtes die daar speciaal voor ingericht zijn. "Zo kunnen ze alle materialen laten liggen en de volgende dag verder waar ze gebleven waren. Ze hoeven het creatieve proces niet te doorbreken om op te ruimen - zoals bij ons helaas wel het geval is."

In een ander kindcentrum kregen kinderen Engelse les en vonden veel gesprekken ook in het Engels plaats, vertelt Robin. “Bij een fruithapje gingen ze benoemen welke fruitsoorten het waren en Engelse liedjes zingen.” Op de laatste dag stond het recyclecenter op het programma.

“Het grootste verschil met opvang en onderwijs in Nederland vindt Robin de manier en mate van sturing.”

“Dat is een plek waar alle kindcentra materialen mogen ophalen voor in de klas - met name voor knutselen en thema-onderwijs. Het was een grote ‘winkel’ met spullen die gedoneerd worden door bedrijven uit de regio. Heel mooi om te zien hoe dat werkt en organisaties hun steentje bijdragen aan het onderwijs.”

Het grootste verschil met opvang en onderwijs in Nederland vindt Robin de manier en mate van sturing. “Er is gedurende de dag meer structuur dan bij ons, maar ze worden actief aangemoedigd om zelf dingen te ontdekken en daarbij altijd in hun creatieve waarde gelaten. Als zij een plant gaan schilderen of knutselen, zetten ze die in het midden op tafel in het atelier en laten ze de kinderen zelf beslissen hoe zij dit verder aanpakken. We willen op De Komeet ook een atelier creëren, waar kinderen kunnen experimenteren met verschillende materialen. We stellen de werkjes dan ook tentoon, zodat ouders die altijd kunnen bewonderen.”

Het is prachtig om te zien hoe de inspiratie die tijdens deze reizen wordt opgedaan daadwerkelijk tot uiting komt op de locaties. Niet iedereen kan of wil fysiek deelnemen aan de reizen, maar het is geweldig om te zien hoeveel kinderen en professionals profiteren van de ideeën en inspiratie die worden meegebracht. Bovendien mogen we het verbindende effect van samen op reis gaan niet onderschatten; het versterkt de banden tussen de collega's op een hele waardevolle manier.

Blos cast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek met één of meerdere collega's over onderwerpen die raken aan onze missie en de actualiteit.

Binnenkort online:

Blosse op reis naar Reggio Emilia

Suzanne (De Nieuwe Draai) en Britt (Eigen Wijs)

Cultuur in de klas met cultuurcoördinatoren

Karin (De Paperclip) en Hellen (Campus Columbus)

Luister 'm hier!

Heb jij een onderwerp dat je graag zou willen bespreken in de Bloscast of waarover je zou willen horen? Laat het weten via redactie@blosse.nl!

Column

Van meubilair tot mindset: bouwen aan gelijke kansen

Het is maandagochtend, ik fiets door de polder naar school. Na weken brainstormen, moodboards en schuiven, gebruiken we het nieuwe meubilair. De gezichten van de kinderen die normaal aan een lagere tafel zitten zijn prachtig, iedereen zit nu aan tafels van gelijke hoogte. In de aula zijn werkplekken ingericht waar kinderen met elkaar kunnen leren.

Onderweg denk ik aan de mailtjes over een paar leerlingen die extra zorg nodig hebben. In gedachten zie ik onze ochtendkring voor me, waarin we starten met de vraag: “Hoe voel je je vandaag en hoe komt dat?” en denk na over hoe ik hen kan ondersteunen. Op die manier beginnen we de dag met aandacht voor elkaar. Dankzij de meewind en mijn elektrische fiets kom ik vroeg aan. Dat is handig, want de Phonak, het apparaat dat mijn stem versterkt voor een leerling met gehoorondersteuning, moet worden opgeladen. Ik maak plek voor de tolk die hem dagelijks ondersteunt met gebarentaal. We zijn een nieuw thema gestart, het ontwerpen van een ‘Nieuwland’, een project waarin ook het thema kansengelijkheid centraal staat. We praten

en filosoferen hierover. Voor de kinderen in deze groep is het vaak zo vanzelfsprekend dat iedereen erbij hoort. We leren ze dat dit niet altijd zo is en praten over hoe we hier zorg voor blijven dragen.

De dag begint, de kinderen komen binnen en gaan in de kring zitten. Gelukkig zie ik bij iedereen ontspannen gezichten. Ze hebben, net als ik, zin in vandaag! Na een leerzame dag, is er een teambespreking waarin Stichting Leergeld Alkmaar een voorlichting geeft. Wat is het goed om te merken dat er steeds meer initiatieven zijn om kansengelijkheid te bevorderen. En wat is het bijzonder dat we hier elke dag samen aan mogen werken.

Birgit de Jong-van Mierlo
leerkracht
De Bonte Mol

Nieuwe collega's over het werken bij Blosse

Binnenkomen bij Blosse

“Na vijf jaar werken bij een administratiekantoor voor het onderwijs, wilde ik wel eens ervaren hoe het er binnen een schoolbestuur aan toe gaat. Blosse spreekt mij erg aan door de missie en visie die zij voeren. Inmiddels heb ik ervaren dat er op de afdeling HRM genoeg uitdagingen zijn waarbij ik hoop met mijn kennis en ervaring een verschil te maken samen met mijn collega's.”

Roos Brondijk
medewerker HRM
Servicebureau

“Bij Blosse voelde ik mij vanaf het begin als stagiaire al gewaardeerd. Het vertrouwen dat ik kreeg gaf me de kans om door te groeien binnen de organisatie en ik hier nu werkzaam mag zijn.”

Sanne van Zelst
pedagogisch medewerker
Willibrord

“Ik koos voor Blosse, omdat hier de passie voor het kind echt voelbaar is. Blosse is vernieuwend, inspirerend en vol kansen voor groei.”

Jessica Hand - manager kinderopvang
De Groene Linde

“Werken op kindcentrum Willibrord voelt als een warm bad, waar ik graag nog heel lang in wil zitten.”

Myrthe Doets - manager kinderopvang
Willibrord

“Bij Blosse ervaar ik écht tijd en aandacht voor mijn voorbereiding en het overleg met de andere kleutergroep. Er is een fijne vergadercultuur – niet dagelijks, maar doelgericht en ondersteunend. Die ruimte buiten onderwijstijd maakt dat ik in mijn kracht sta en me verbonden voel met mijn parallelgroep. Bij Blosse voel ik me sterk: ik krijg de tijd en aandacht die mijn werk verdient.”

Joke Snijders-Zoet
leerkracht
Willibrord

“De belangrijkste redenen voor mijn keuze voor Blosse zijn dat ik dichterbij huis kan werken, meer mogelijkheden zie om mijn vaardigheden te benutten, de kans krijg om te werken in een kindcentrum en zo de samenwerking tussen school en opvang te versterken, en meer kansen heb om mezelf verder te ontwikkelen.”

Bas van Rijn
pedagogisch medewerker
Campus Columbus

“Na 15 jaar starten bij een nieuwe werkgever is best spannend! Blosse heb ik in mijn eerste half jaar ervaren als een fijne organisatie waarin ik veel leer over onderwijs en opvang. Gemoedelijk en niet zo groot en hectisch als waar ik vandaan kom.”

Laura de Oude
financieel adviseur
servicebureau

“Na bijna 35 jaar als krantendrukker te hebben gewerkt, begin ik nu vol enthousiasme aan een nieuwe carrière als conciërge. En dat is leuk én uitdagend! Vooral als ik eerst een pleister plak of een splinter verwijder bij een kleuter, daarna een klusje doe bij een leerkracht en van beiden hoor: “dank je wel” ... dan kan mijn dag niet meer stuk!”

Jeroen Bruins - conciërge
De Boomladder

“Ik heb voor Blosse gekozen vanwege de kernwaarde vertrouwen. Dit was te vinden op de websites, in alle gesprekken die ik voor en tijdens mijn sollicitatie heb gevoerd. Daarnaast geeft Blosse autonomie aan de professionals in een prettige balans met verantwoording afleggen.”

Emile Goossens
directeur
De Hoge Akker

“Bij Blosse worden medewerkers gewaardeerd om hun kennis en kunde en is er oog en begrip voor kinderen met al hun talenten. Bij Blosse voel ik mij gezien en gehoord en heerst er een fijne sfeer. Ik zie de medewerkers genieten en plezier hebben met de kinderen.”

Esther van Rosendaal
pedagogisch medewerker
Het Klimduin

“Het is zo mooi om te merken dat Reflector (basisonderwijs) en De Komeet (kinderopvang) dezelfde visie hebben op kindontwikkeling. Het voelt echt als een community en dat werkt fijn!”

Milica Acimovic
pedagogisch medewerker
De Komeet

“Ik vind de ongedwongen sfeer zo fijn bij Blosse, ik voel me echt gewaardeerd.”

Alexander Rose
conciërge
Sint Jan

“Wat ik nu doe voelt niet als werk, omdat ik kan doen wat ik graag doe en omringd ben door fijne collega's.”

Jeannette Koopman – Kocken
medewerker receptie en secretariaat
servicebureau

“Het is bijzonder dat ik op mijn 59e de kans kreeg om mij op een totaal ander vlak nuttig te maken.

Bij Blosse staan collegialiteit en overleg centraal – en dat komt het werk, zo heb ik ervaren, écht ten goede.”

Dick Koopman
medewerker servicedienst
servicebureau

“De grootste reden voor de switch van ouderenzorg naar kinderopvang was dat ik behoefte had aan meer positieve energie om mij heen, een frisse blik op de wereld en meer tijd voor mijn eigen gezin. Ik vind het prachtig om niet alleen voor mijn eigen kinderen te kunnen zorgen, maar óók een bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van kinderen in het kindcentrum waar ik nu werk. Ik begin de dag nu met een dansje en doe dat ook weer als ik thuiskom. Daar ben ik nog steeds erg blij om.”

Joëlle Bakker
pedagogisch medewerker in opleiding
De Ontdekkers

“Tien jaar geleden besloot ik mijn baan bij een energieleverancier op te zeggen, mijn hart lag er niet. Met veel plezier maakte ik de overstap naar de kinderopvang, maar uiteindelijk liep ik daar vast in mijn ambities. Daarna kwam ik terecht in een functie die ik ambieerde, maar binnen een organisatie die een andere visie op bepaalde zaken had dan ik. Bij Blosse heb ik het gevoel dat alles samenkomt!”

Rick Dekker
manager kinderopvang
De Vlindertuin en Blosse Buitenkans

Welmoet van Leeuwen

Leerkracht, rekenspecialist én
coördinator van het Tuintjesproject

Stephanie Klaver

Leerkracht en kartrekker van
het 'Stoere beroepen' project

Sibrechje Mulder

Intern begeleider en lid
van de muziekcommissie

Waar een klein dorp groot in kan zijn

Hoe kindcentrum De Hoge Ven écht onderdeel werd van de dorpsgemeenschap Warmenhuizen.

Als kindcentrum ben je onderdeel van de gemeenschap. Dat is de visie van De Hoge Ven in Warmenhuizen, vertelt directielid Marieke van Duin. “We halen de wereld naar binnen. Om onze opvang en onderwijs te verrijken, werken we samen met talloze verenigingen en bedrijven. Warmenhuizen is een hechte gemeenschap en ons kindcentrum is daarin één van de schakels.”

Dit uit zich op de Hoge Ven op verschillende manieren. Zo is er een samenwerking met Prachtwerk, dat is onderdeel van Esdégé-Reigersdaal, legt Marieke uit. “Cliënten van Prachtwerk werken op onze school. Ze legen papierbakken, vullen lijmpotjes, lezen kinderen voor, vegen het plein en gebruiken onze schoolkeuken om te koken voor Bolletjescafé De Klok, waar zij op woensdag de lunch verzorgen.”

Mooi Leven

En zo werkt het kindcentrum ook samen met Mooi Leven, een initiatief dat ernaar streeft om een blue zone van Warmenhuizen te maken. Blue zones zijn plekken op de wereld waar mensen gezond en gelukkig samenleven en heel vitaal oud worden. Jong en oud zijn nauw met elkaar verbonden. In Warmenhuizen vinden ook allerlei initiatieven plaats om kinderen en ouderen met elkaar te verbinden, legt Marieke uit. “Zo gaan we binnenkort een project starten waarin onze kinderen ouderen interviewen en daar verhalen over schrijven. Heel bijzonder.”

Sigrid van Haaster werkt bij Samen, een ouderenzorgorganisatie in Warmenhuizen, en is de ‘aanjager’ van het project Mooi Leven. Om mensen ‘in beweging’ ➤

“Zo mogen de kinderen tijdens hun schoolloopbaan in heel veel branches een kijkje in de ‘keuken’ nemen.”

te krijgen, hebben ze een veiling georganiseerd, waar inwoners mochten bieden op activiteiten die bijdragen aan een mooi leven. “Eén van de kavels was de Klusklas ondersteunen op De Hoge Ven. Frans Peters van bijna 80 stak zijn hand op, en zei dat zijn buurman Lau Komen (65) ook wel interesse had. Nu helpen zij de kinderen, als ‘Buurman en Buurman’, met verschillende klusprojecten op school.”

Scholen laten samenwerken met de zorg is een win-win, stelt Sigrid. “Het is een oplossing voor twee grote uitdagingen in de maatschappij: een tekort aan zorgmedewerkers en krapte in het onderwijs. Als mensen iets bijdragen aan de maatschappij ervaren zij zingeving. Ze zijn gelukkiger, actiever en gezonder en er is minder zorg nodig.”

En dit is pas het begin van hoe De Hoge Ven het community-gevoel volledig omarmt. Met een aantal collega’s zoomen we in op drie bijzondere projecten: Stoere Beroepen, het Tuintjes-project en het Schoolorkest.

**Stoere Beroepen:
een kijkje in de ‘keuken’**

Stephanie Klaver, leerkracht bij de kleuters, is één van de kartrekkers van het Stoere Beroepen-project, samen met haar collega Hiske Beemsterboer. “Dit project is ontstaan uit de wens om in ons kindcentrum meer te doen met wetenschap, techniek en natuur. Elke jaargroep is gekoppeld aan een beroepstak en de kinderen gaan op bezoek bij bedrijven”, legt Stephanie uit. “De kinderen zijn lyrisch enthousiast. Het is elk jaar weer een uitje voor ze. Zo mogen de kinderen tijdens hun schoolloopbaan in heel veel branches een kijkje in de ‘keuken’ nemen.”

De kleuters gaan naar een bakkerij of winkel en een boerderij, groep 3 bezoekt de brandweer en groep 4 gaat naar Pronk Bouw en Mebu Trappen. Groep 5 bezoekt bouwbedrijf K. Dekker en B-Four Agro, groep 6 is te gast bij Bejo Zaden, groep 7 gaat naar Koninklijke Vezet en aannemersbedrijf De Nijs en in groep 8 sluiten de leerlingen af met Bemo Rail en Tebulo Robotics, somt Stephanie enthousiast op. “De betrokkenheid is zo groot dat de bedrijven na het bezoek vaak ook nog een gastles komen geven op school.”

“Ze vinden het fantastisch dat de zaadjes die ze planten uitgroeien tot eetbare groenten”

Een eigen moestuintje

Voor groep 6 gaat de samenwerking met Bejo Zaden nog een stapje verder, vertelt Welmoet van Leeuwen. Naast twee dagen als leerkracht bij groep 4, is ze reken-specialist en coördinator van het Tuintjesproject. “Leerlingen van groep 6 krijgen in mei ieder een stukje land, zaden en kleine plantjes om groenten te verbouwen. Elke week staat er een les over tuinieren op het programma.” Tijdens de zomervakantie zorgen de kinderen zelf voor hun tuintjes. “Als ze op vakantie zijn, schakelen ze een klasgenoot, opa of oma in om de tuin water te geven. In groep 7 gaan ze verder tot aan de herfstvakantie.”

Elk jaar gaan de kinderen met ongeremd enthousiasme aan de slag. “Ze vinden het fantastisch dat de zaadjes die ze planten uitgroeien tot eetbare groenten.

Als twee weken na het zaaien de eerste sprietjes omhoogkomen, klinkt er altijd een euforisch ‘JA, IK ZIE IETS!’. Ze vergelijken de plantjes met elkaar en onderzoeken hoe het kan dat het ene tuintje het beter doet dan het andere.”

De kinderen verbouwen ui, prei, maïs, sperziebonen, kool, pompoen, sla, courgette, bloemkool, bietjes, wortelen en spinazie. “De geoogste groenten mogen ze houden. Die nemen ze mee naar huis, of ze koken er gerechten mee op school, samen met juf Amy van groep 7.”

Kinderen kijken lang uit naar het Tuintjesproject, glundert Welmoet. “Het is echt een hoogtepunt van hun tijd op De Hoge Ven. We zijn van plan binnenkort ook de ouderen van Mooi Leven erbij te betrekken, zij gaan de kinderen helpen met tuinieren.” ➤

Samen één in het schoolorkest

Maar ook op muzikaal vlak daagt De Hoge Ven leerlingen uit. Sibrechje Mulder, werkzaam als ib'er en kleuterleidster, zit in de muziekcommissie en zingt in het schoolorkest. "In samenwerking met Harmonie DSV geven we vanaf groep 4 muzieklessen aan de kinderen. Het begint met blokfluit, en vervolgens gaan we verder met klarinet en trompet in groep 5 en slagwerk in groep 6 en 7."

Kinderen die het leuk vinden, mogen meedoen in het schoolorkest onder leiding van dirigent Jantje van der Wurff.

"Het schoolorkest bestaat uit een mix tussen volwassenen van DSV en kinderen van De Hoge Ven", legt Sibrechje uit. "We laten

meerdere keren per jaar aan ouders horen wat we in huis hebben tijdens een voorspeelochtend en het schoolorkest doet ook mee met de concerten van DSV."

Inmiddels bestaat het orkest uit 40 muzikanten, die elke vrijdagmiddag samenkomen om te oefenen. "Er zijn ook kinderen die in hun vrije tijd muzikles hebben en bijvoorbeeld op de gitaar, viool of piano meedoen. We spelen dan ook samen het schoollied en elke keer krijg ik kippenvel tot aan mijn kruin. We zijn dan echt even samen één."

Hanny van Harmonie DSV, die ook in het schoolorkest speelt en een coördinerende rol heeft, is het roepend met haar eens. "De kinderen

stralen van oor tot oor en zijn apetrots. Dat is hartverwarmend om te zien.

Wat ik belangrijk vind, is dat we een veilige haven voor de kinderen zijn, waar ze plezier hebben. Muziek verbindt en dat is prachtig. Mijn 'collega's' van DSV en ik zeggen vaak: 'Dit is het mooiste uurtje van de week!'."

Soms gebeurt er iets magisch

Dankzij de vele projecten op De Hoge Ven ontwikkelen kinderen zich op allerlei manieren en ontdekken hun talenten. "Sommigen gaan helemaal 'aan' op techniek, anderen vinden muziek of tuinieren fantastisch", vertelt Stephanie. "Er is voor ieder wat wils."

Sibrechje knikt en voegt toe: "We zien soms dat het met een kind bij de klassieke vakken niet zo goed gaat, maar dat er iets magisch gebeurt als het een klarinet in de hand neemt. Dat is heel bijzonder."

Het is een uitdaging om alle projecten naast rekenen en taal in het rooster kwijt te kunnen, geeft Welmoet toe. "Daarom leggen we vast hoe de projecten bijdragen aan het halen van kerndoelen in het curriculum. Er zijn altijd wel lijntjes met kernvakken of wereldoriëntatie. Op die manier zoeken we binnen de kaders de mogelijkheden en bieden we onze kinderen een rijke ontwikkeldag." ●

Column

Leren stopt nooit

Lesgeven leer je niet alleen uit een boek. De praktijk-stage is een wezenlijk onderdeel van de opleiding tot reflectieve en contextbewuste professional. Maar met *Samen opleiden* gaan we bij Blossse een stap verder. Steeds meer scholen worden opleidingsscholen, waar theorie en praktijk elkaar versterken. Geen losse stage-periodes, maar een geïntegreerde leerweg waarin pabo en praktijk echt samenwerken.

Een 'opleidingsschool' is méér dan een 'school met stagiaires'. De hele school is een leerwerkplek, waarin leren en ontwikkelen centraal staat, stagiaires actief worden betrokken en de deuren open staan om lessen te kunnen observeren. De leerteams (of werkpleklabs) zijn de ruggengraat van Samen opleiden. De studenten worden hierin begeleid door de tandem van een leraren-opleider én een schoolopleider. Ook onze collega's van de praktijk worden daarbij betrokken. We hebben veel expertises in huis namelijk! Praktijkbegeleiders en werkplekopleiders spelen een belangrijke rol bij de ontwikkeling van de student en daarom investeren we ook in hún ontwikkeling.

We stimuleren onze studenten in wat we de 'pendule-beweging' noemen: een dynamisch spel tussen denken en doen. Wat je leert op de pabo, pas je toe je in de praktijk. En wat je ervaart in de groep, neem je mee

terug naar de theorie. Actie, reflectie, onderzoek en toepassing; het is een continue beweging die blijft boeien en uitdagen. De bijeenkomsten in de leerteams zijn hierbij een belangrijke schakel.

Doel is om studenten op te leiden tot contextbewuste, reflectieve professionals met onderzoekend vermogen. Dat betekent: nieuwsgierig blijven, kritisch kijken, blijven leren en je bewust zijn van de context waarin je lesgeeft. Die context is in ieder kindcentrum verschillend. Als leerkracht pas je je handelen aan zodat kinderen zich optimaal kunnen ontwikkelen.

Het mooiste? Veel van onze studenten blijven bij Blossse. Omdat we een organisatie zijn waar je mag groeien. Waar ontwikkeling geen fase is, maar een houding. Want of je nu starter bent of al jaren voor de klas staat: leren stopt nooit.

Marcella Krijgsman
schoolopleider
servicebureau

Hoera, een onvoldoende!?

Hoe een kritisch inspectierapport
kindcentra verder brengt

“Zonder die
eerste beoordeling
zouden we niet
staan waar we
nu staan”

Als leerkracht ben je het gewend om met een ‘rode pen’ werkboekjes na te kijken en af en toe een lage beoordeling te geven voor een toets. Maar wat doe je als kindcentrum als je zelf een ‘onvoldoende’ of ‘zeer zwak’ om je oren krijgt? Hoe verwerk je dat als team om tot iets positiefs?

Leerkrachten van De Kerkuil, Het Kleurenorkest en De Nieuwe Draai weten er alles van: deze kindcentra ontvingen de afgelopen jaren een kritische beoordeling van de Onderwijsinspectie. En dat ging ze niet in de koude kleren zitten. Ze schoven aan voor een waardevol groepsgesprek.

Verbijstering en rouw

“Wij waren een beetje lamgeslagen en behoorlijk in rouwstemming”, geeft Marjolein Bruijns van Het Kleurenorkest toe. “We kregen een ‘zeer zwak’ omdat de toetsresultaten van groep 8 niet toereikend waren - en de plannen om dit te verbeteren niet navolgbaar genoeg.” Daan Groot, leerkracht van groep 8, voegt toe: “Het rapport was heel negatief en de moed zakte ons in de schoenen. De inspectie kijkt alleen naar wat meetbaar is, terwijl er veel meer factoren meespelen in de ontwikkeling van kinderen.”

Alom herkenbaarheid bij de anderen aan tafel. Selda Atli, leerkracht groep 5 van De Kerkuil vertelt: “Wij waren ook totaal verbijsterd over de onvoldoende. Het had een grote impact op het team. Sommige collega’s moesten huilen en wilden de handdoek in de ring gooien. We vroegen ons hardop af waar we het allemaal nog voor doen. Leerkrachten bij wie de inspectie in de klas was geweest, gingen twijfelen aan hun eigen kunnen. “Gelukkig drukte de directie ons op het hart dat onzekerheid daarover totaal onterecht was.”

Renate Kroon en Daphne Celie van De Nieuwe Draai kunnen er ook over meepraten - zij kregen bij het eerste inspectiebezoek een ‘zeer zwak’. “De eerste keer dat de inspectie bij ons kwam, zaten we nog in ons noodgebouw”, vertelt Renate. “Ons kindcentrum

was net opgericht en we waren nog niet klaar om ze te ontvangen. We wisten dat er een kritische beoordeling zou volgen, maar voelden ons totaal niet gehoord. We werken volgens een vernieuwend ideaal dat we nog aan het uitrollen waren, en ik vond het pijnlijk dat de tijd en energie die we hierin hadden gestoken, niet gezien werd.” ➤

Verbazing bij ouders

Na een kritisch rapport is het belangrijk om hier transparant over te zijn naar ouders, vinden alle afgevaardigden. “Onze directie heeft meteen een bericht gestuurd om te vertellen wat er speelde”, vertelt Marjolein. “Ouders waren verbaasd en reageerden bemoedigend. Uiteraard kregen we vragen, maar de meeste ouders zagen dat we dingen die minder meetbaar zijn, juist heel goed deden.” Ook op De Kerkuil kwam er vooral steun vanuit de ouders. “Ze zijn over het algemeen heel tevreden over hoe kinderen les krijgen. We hebben de gelegenheid geboden om vragen te stellen over de beoordeling, maar er is bijna niemand geweest. De meesten zijn ervan overtuigd dat hun kind op zijn of haar plek zit bij ons.”

Berusting en motivatie

Na de eerste emotionele reacties volgden bij de drie kindcentra eerst berusting en vervolgens de motivatie om samen de schouders eronder te zetten. “Op De Nieuwe Draai zijn wij, na de verhuizing naar ons splinternieuwe gebouw, aan de slag gegaan met post-its”, vertelt Daphne. “Elk punt uit het rapport werd op deze manier visueel gemaakt en er kwam een duidelijke route uit die we konden volgen. Die hing ook in de teamkamer, zodat iedereen wist waar we mee bezig waren.”

Ook op Het Kleurenorkest gingen de neuzen na de eerste schok dezelfde kant op, vertelt Daan. “Een kritische beoordeling kan uiteindelijk veel goeds brengen. Toen we na het tweede inspectiebezoek van een ‘zeer zwak’ een stapje omhoog zijn gegaan, hebben we dat gevierd met de leus ‘Hoera, een onvoldoende!’.”

“Wij zijn ook met het team om tafel gegaan en hebben de knop omgezet”, vertelt Mascha Vader, leerkracht van groep 4 op De Kerkuil. “Uiteindelijk was er een positieve sfeer, omdat we samen naar een voldoende konden streven. In juli is de inspectie weer geweest. Zo’n dag voelt alsof je weer op de PABO zit en er iemand komt kijken in de klas. We zijn blij dat het achter de rug is en hebben er vertrouwen in. Nu de beoordeling afwachten!”

Merkbare veranderingen

Concreet heeft het rapport van de inspectie op De Kerkuil flink wat veranderingen in gang gezet, vertelt Renske Genet, leerkracht van groep 7.

“We organiseren onze documentatie veel beter en allemaal op dezelfde manier. We hebben een uitgebreide map gemaakt waarin de visie en de manier van werken uitgelegd staat. Dat is handig en overzichtelijk voor nieuwe starters en invallers. Ook werken we nu met een ‘vandaag-flap’ per vak. Zo zie je in één oogopslag waar een kind staat en welke onderdelen nog aandacht vragen. Het is een gigantisch verschil met hoe het was.”

“Zonder die eerste beoordeling zouden we niet staan waar we nu staan.”

Het Kleurenorkest heeft nieuwe lesmethodes aangeschaft, vertelt Marjolein. “Ook is er meer eenheid in de school. We zijn als leerkrachten kritischer op ons eigen handelen en gaan regelmatig bij elkaar kijken

om inspiratie op te doen. Iedereen is wel ergens goed in, dus we leren van elkaar en zetten onze talenten beter in.”

Bij De Nieuwe Draai heeft het team gekozen om een leerlingvolgsysteem in te voeren en zijn ze van drie overgangsmomenten per jaar (dat toch wat onrust veroorzaakte) naar twee gegaan, legt Renate uit. “Elke verandering hebben we benaderd en omarmd vanuit onze kernwaarden.” En dat wierp zijn vruchten af, vult Daphne aan. “Na het tweede bezoek kregen we een voldoende! Dit hebben we volop gevierd. En, ik geef toe: zonder die eerste beoordeling zouden we niet staan waar we nu staan.”

Al met al zijn de afgevaardigden van de drie kindcentra het erover eens: een kritisch rapport van de inspectie is een emotionele achtbaan, maar je komt er samen sterker uit. “Het was prettig dat het bestuur van Blossie altijd achter de kindcentra is blijven staan”, besluit Renate. “Remco en Jeanette stelden de directies van de kindcentra gerust en dat brachten zij weer over op ons als team. We hebben gevoeld dat ze in ons bleven geloven.” ●

Aan de
voet van een
nieuwe
wereld

De eerste lijnen van Blosse

“Het leukste aan mijn werk?
Af en toe de reddende engel zijn.”

Wie zijn de eerste gezichten die je ziet en stemmen die je hoort als je contact opneemt of langskomt bij Blosse? Maak kennis met Irma van de receptie en Sandra en Brenda van klantcontact op het servicebureau.

“In feite ben ik op een goede manier het duizend-dingendoekje van Blosse”, trapt receptioniste Irma Kreuning haar verhaal grijnzend af. “Ik ben gastvrouw, receptioniste, telefoniste, ik coördineer het zaalgebruik en regel facilitaire dingen zoals inkoop van wat we nodig hebben op het servicebureau - al zestien jaar! Ik heb de leukste baan van de organisatie, want ik mag dingen en mensen met elkaar verbinden. Elke dag is anders en ik moet veel improviseren, maar het wordt altijd opgelost.”

Plannen is geen optie

Een planning maken werkt voor Irma simpelweg niet. “Een ochtend blokkeren voor de boekhouding is geen optie. Bij elk telefoontje en iedere gast aan de balie kan er iets zijn dat ik ad hoc moet regelen. Dat vind ik het leukste aan mijn werk - mensen blij maken, oplossen bedenken en af en toe de reddende engel zijn.”

Dit doet Irma samen met haar collega's Nicolette en Jeannette. “Dankzij de restyling van het servicebureau is dit een fijnere plek om te zijn - en dat merken we!

Met zijn drieën hebben we daar een goed systeem in ontwikkeld. Mensen die hier binnenkomen of bellen willen gezien en gehoord worden. Als je Blosse belt, volgt er geen keuzemenu. Je krijgt meteen één van ons aan de lijn en dat wordt gewaardeerd. Ook belletjes van ouders naar kindcentra worden naar ons doorgeschakeld als daar de telefoon niet opgenomen kan worden. >

Op die manier krijgen ouders altijd iemand aan de lijn als ze bellen. We hebben alle drie plezier in ons werk en dat brengen we over op iedereen die we te woord staan.”

Assistentie op maat

Telefoontjes van ouders die opvang willen aanvragen voor hun kind, zetten Irma en haar collega's door naar de afdeling Klantcontact, waar Brenda Ursem, Sandra Klingeler of één van hun collega's (Judith, Paulien of Merel) ze te woord staat.

“De telefoon rinkelt met gemak 25 keer per dag. Ouders bellen voor het aanvragen van peuteropvang, dagopvang en buitenschoolse opvang, maar ook om hun contract te wijzigen of voor assistentie bij de ouder-app”, vertelt Sandra. “Als ouders opvang willen aanvragen, is de belangrijkste vraag in welke gemeente zij hiernaar op zoek zijn. Zo maken we de eerste schifting. Dan vragen we naar de wensen van de ouders en de behoeften van het kind. Blossie telt dertig locaties en elk kindcentrum heeft zijn eigen identiteit.”

“De allerbeste service, tomeloos enthousiasme, eindeloos begrip en een oprechte glimlach”

Brenda vult aan: “Dan adviseren we de ouders om een rondleiding aan te vragen bij de opvanglocatie die het beste lijkt te passen. Zo kunnen ze ervaren of het goed voelt als ze binnenlopen. Als dat gevoel klopt, pakken wij de inschrijving op. Als er direct plek is, zetten we het proces in gang. Zo niet, dan plaatsen wij het kind op de aanmeldlijst en houden we de ouders op de hoogte of verwijzen wij het gezin naar een andere Blossie-locatie.”

Een luisterend oor

Ook bij Klantcontact ligt de focus op het menselijke aspect, legt Sandra uit. “We zijn toegankelijk en altijd bereikbaar via telefoon of e-mail. We anticiperen op hoe ouders het contact prettig vinden. Het belangrijkste is dat we voor iedereen ons best doen. Als we iemand moeten teleurstellen omdat er geen plek is op de locatie die de voorkeur heeft, ontstaat er soms wat frustratie. Dat begrijpen we volkomen, zeker als de inschrijving door ouders ruim van tevoren is gedaan. Ouders zitten soms met de handen in het haar. Opa en oma vliegen in, de buurvrouw helpt mee ... Op een gegeven moment is de rek eruit. Als we geduldig uitleggen hoe het werkt met de aanmeldlijst, begrijpen ze het vaak wel. En het is mooi dat we soms een oplossing kunnen bieden waar ouders zelf niet aan hadden gedacht.”

Gesprekken met ouders gaan soms dieper dan enkel over opvang, vervolgt Brenda. “Het komt voor dat mensen die wij aan de lijn hebben er helemaal doorheen zitten, bijvoorbeeld door verlies van een baan of een scheiding. Dan gooien ze aan de telefoon alles eruit, als een vorm van ontlasting.

Wij bieden dan uiteraard een luisterend oor en doen er alles aan om een deel van de stress te verlichten door ze zo goed mogelijk te helpen en samen te kijken naar mogelijkheden voor opvang van hun kind die aansluit bij hun wensen.”

Ouderportaal

Als het kind eenmaal geplaatst is, helpen de medewerkers van Klantcontact ook bij het toelichten van (inloggen op) het ouderportaal, besluit Sandra. “Voor sommige ouders is dit zo klaar als een klontje. Maar niet alle mensen met wie wij contact hebben, beheersen de Nederlandse taal goed genoeg. Dan kan zo’n online portaal best ingewikkeld zijn!

Wij leggen uit hoe ze gegevens van hun kind kunnen invoeren, een extra aanvraag voor opvang of afwezigheid kunnen doorgeven en waar de foto’s van de dag komen te staan.”

Kortom: de kanjers van de receptie en Klantcontact zijn de eerste mensen met wie bezoekers of bellers bij Blossie in contact komen. Irma, Sandra, Brenda en hun collega’s staan allemaal voor medewerkers, ouders en kinderen klaar - met de allerbeste service, tomeloos enthousiasme, eindeloos begrip en een oprechte glimlach. ●

Tweede helft 2025 Inspiratiekalender

10

september

Lezing 15.00 - 16.30 uur
Hoogbegaafdheidlab
- met Nora Steenberghe

30

oktober

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Het boek Dromenmakers
Een reis langs eigenwijze basisscholen.
- door Abdelkader Benali

24

september

Lezing 19.30 - 22.00 uur
Hoe toetsing wel kan bijdragen aan brede onderwijskwaliteit
- door René Kneyber

19

november

Voorstelling 14.30 - 17.00 uur
Waar geen woorden voor zijn
Een voorstelling over seksueel kindermisbruik en de effecten daarvan op latere leeftijd. Voor aandachtfunctionarissen, lb-ers en leidinggevenden.

28

oktober

Blosse Bios 19.30 - 21.00 uur
Favoriten

24

november

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Het zelfbeeld van een kind
- door Steven Pont

Lezing bijwonen?
Scan de QR-code voor meer informatie en aanmelden.

Doorlopend: elke maand een kampvuorgesprek met een afvaardiging van locaties en het College van Bestuur.

Zet ook in je agenda:

- **Blosse Beleving**
16 september 2025
Wil jij ontdekken of werken in de opvang of onderwijs (op een andere locatie) iets voor jou kan zijn? Kom langs op onze Blosse Beleving!
- **12e Landelijke IKC-dag**
19 september 2025
Zélluf doen! Samen werken aan een pedagogische basis
- **Groet en ontmoet**
23 september 2025
Bijeenkomst voor nieuwe collega's
- **Dag van de Blosse professional**
25 september 2025
- **Driedaagse leidinggevenden**
8 - 9 - 10 oktober 2025
- **Boerenkoolloop**
Zondag 2 november 2025
- **Kids Expeditie 2025 - 2026**
28 oktober 2025, 13 januari, 21 april en 16 juni 2026
- **Ouderexpeditie 2025 - 2026**
1 oktober, 10 december 2025, 11 maart en 10 juni 2026

Schuurpapier

De vaatwasser... of misschien beter: de keuken. Of nog groter: de personeelsruimte! Wie ruimt het op? In elk bedrijf is het volgens mij een terugkerend thema.

Ik wil iedereen die zich hier écht aan stoort eigenlijk feliciteren—als dit jouw “schuurpapier” is, dan valt het allemaal wel mee, denk ik dan! Een groter onderwerp vind ik de twee CAO's.

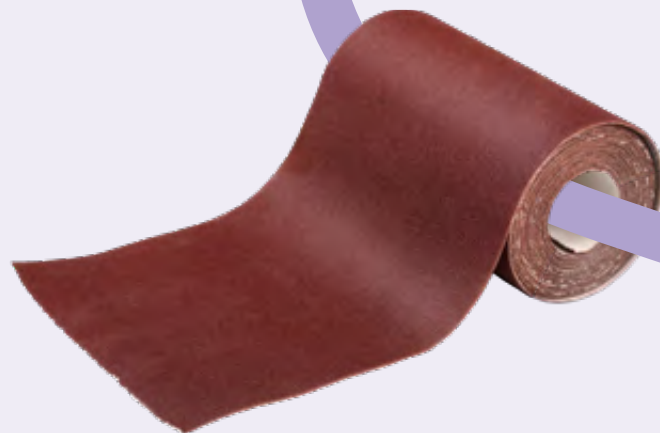
Ik ben ontzettend blij met hoe de kindcentra werken bij Blosse. In de afgelopen tien jaar heb ik op aardig wat kindcentra, scholen en opvanglocaties mogen kijken, maar zo'n fantastische samenwerking als bij Blosse ben ik nog nergens tegengekomen!

Toch zie ik ook nog kansen voor verbetering. De opvang voelt zich soms nog een ondergeschoven kindje, en daar moeten we echt vanaf. Dat het onderwijs vaak leidend is in het gesprek, daar ben ik het mee eens — ik vind dat persoonlijk niet zo'n probleem. Pedagogisch medewerkers zijn inmiddels pedagogisch professionals geworden, en de term kinderopvang staat ter discussie: we doen immers veel meer dan alleen 'opvangen'!

“We doen immers veel meer dan alleen ‘opvangen’”

Wat het lastiger maakt voor Blosse, juist vanwege die goede samenwerking, is het verschil tussen de twee CAO's. Los van het feit dat het salaris van een LB-leerkracht misschien wel meer dan 50% hoger ligt dan dat van een pedagogisch professional, zijn ook de secundaire arbeidsvoorwaarden flink verschillend.

Ik doel daarbij niet op de 12 weken vakantie die een leerkracht heeft, maar wel op gesprekken in de gezamenlijke pauzeruimte over verschillen in de eindejaars-

uitkering of het verschil in het maximale bedrag voor het fietsenplan. Zo hadden we laatst een onderwijsassistent die gedetacheerd werd naar de BSO en recht had op een verhuisdag volgens de CAO Onderwijs. Een onderwijsassistent die exact hetzelfde werk doet op de BSO, maar onder de CAO Kinderopvang valt, kreeg die dag níét — terwijl het werk identiek is.

Natuurlijk snap ik dat de grote lijnen van een CAO vastliggen. Ik weet ook dat de eindejaarsuitkering in de kinderopvang de komende twee jaar naar 8% gaat, en dat het lastig is om als organisatie te zeggen: “We trekken die alvast naar 8,33% in 2025.” Wat ik wél heel waardevol vind, is dat ik in Jeanette en Remco bestuurders heb gevonden die staan voor mijn vakgebied, met wie ik hierover kan sparren, en die samen met de branche kijken naar mogelijke verbeteringen.

CAO Kindcentrum? Aan de voet van een nieuwe wereld, zou je kunnen zeggen!

Rick Dekker
manager kinderopvang
De Vlindertuin en BSO Buitenkans

Kraak de

Kakuro

	10	7	25	10		6	14	26
14					10			
27					15			
10				20	6			
	14	7		19		4		
12		27			11			
13			9				17	11
32			16		12			
				9	7			
16			21	24	19			
			10					
	11	26					13	10
24		9						
11					21			
					7			

Los jij de puzzel op?

Van elk in te vullen getal is de som van de cijfers gelijk aan het getal in het groene vakje. Een getal boven een diagonale lijn heeft betrekking op de daarnaast naar rechts in te vullen cijfers. Een getal onder een diagonale lijn is de som van de cijfers die eronder verticaal worden ingevuld. Gebruik de cijfers 1 t/m 9. Een getal bevat uitsluitend verschillende cijfers.

“Houd je hersenen fit! Doe elke dag iets nieuws dat moeite kost.”

Erik Scherder

Interview

Waardegericht toezicht: werken vanuit vertrouwen

In veel organisaties is de samenwerking tussen de medezeggenschapsraad, ondernemingsraad en Raad van Toezicht (RvT) een uitdaging. Bij Blossie laten we zien dat het ook anders kan: het College van Bestuur (CvB), de Blosseraad en de Raad van Toezicht werken nauw én vanzelfsprekend samen – als een goed op elkaar ingespeeld team.

Tijd om een afvaardiging van deze gremia te vragen hoe zij dat dan doen! Miranda Seton en Erik Sanders van de Blosseraad en Margit Bouma uit de Raad van Toezicht, vertellen.

Miranda Seton is manager kinderopvang en zit namens de medewerkers opvang in de Blosseraad. “We komen maandelijks bijeen met de complete groep van twintig leden, waarin medewerkers van opvang, onderwijs, ouders (en indirect dus de kinderen) vertegenwoordigd zijn. Zelf ben ik ook lid van het dagelijks bestuur van de Blosseraad – dat is een groepje van vijf. Elke donderdag zijn wij bereikbaar op het servicebureau voor medewerkers en ouders van opvang en onderwijs. Daarnaast zetten we informatie over beleidsstukken alvast op een rijtje voor de vergaderingen met de volledige Blosseraad.”

Een van de ouders in de Blosseraad is Erik Sanders. Hij heeft twee kinderen op de Radboud in Heiloo en binnenkort gaat zijn derde daar ook naar school. ➤

“In de praktijk komt het erop neer dat we vooral héél veel vragen stellen.”

“Als ouder vind ik het waardevol om inzicht te krijgen in wat er achter de schermen bij Blossse gebeurt. Het is interessant om te zien welke stukken het CvB voorlegt en wat de uitwerking is zodra het beleid is ingevoerd.” Want, vult Miranda aan, de Blosseraad heeft adviesrecht, instemmingsrecht en initiatiefrecht. “Het College van Bestuur klopt regelmatig bij ons aan voor advies. Wij vergaderen over de ideeën en leggen ons advies aan ze voor. De wetgever heeft bepaald dat er beleidsterreinen zijn waar wij instemming op moeten verlenen. Het CvB komt met een voorstel en in samenspraak met hen kijken wij waarom het CvB dit beleid wil en wat dit voor Blossse kinderen, medewerkers en ouders betekent. Soms wordt er nog iets verduidelijkt of aangepast voordat wij ermee kunnen instemmen.”

En wat is het initiatiefrecht dan? “Dat kunnen we als Blosseraad aanspreken als we zelf een idee hebben”, licht Erik toe. “Als we geluiden horen bij ouders of medewerkers over een bepaald onderwerp, kunnen wij een beleidsstuk indienen bij het CvB.”

De Raad van Toezicht is sparringpartner, toezichthouder, werkgever en ambassadeur in één, vertelt Margit. “We werken vanuit het principe ‘waardegericht toezicht’. We toetsen het beleid niet alleen op wat meetbaar is, maar ook op wat merkbaar is voor de kinderen, het personeel en de ouders. Daarbij kijken we vanuit nieuwsgierigheid naar de ‘waarom?’ van elk nieuw beleidsstuk. Als sparringpartner adviseren we het CvB en toetsen vervolgens het beleid aan de hand van de maatschappelijke opdracht en kernwaarden van Blossse. In de praktijk komt het erop neer dat we vooral héél veel vragen stellen.”

“Dit werkt heel goed, omdat Remco en Jeanette zowel de RvT als de Blosseraad meenemen in waar zij als beleidsmakers mee bezig zijn”, vervolgt Margit. “Het CvB zorgt dat ze beide raden goed op de hoogte houdt van ontwikkelingen, zodat we niet voor verrassingen komen te staan.”

Ook de Blosseraad en RvT zijn nauw met elkaar verbonden door aan te sluiten bij elkaars vergaderingen, vult Miranda aan. “Deze driehoek werkt heel prettig. Ik heb nooit het gevoel gehad dat er dingen uit de hoed kwamen of dat ik dingen niet mocht vragen.” Erik besluit: “Dankzij deze korte lijntjes tussen de drie organen kunnen we werken vanuit vertrouwen om opvang en onderwijs bij Blossse te blijven ontwikkelen.” ●

Colofon

Blosse

Wij inspireren kinderen om tot brede ontwikkeling te komen - als mens, in verbinding met anderen en de wereld. Blosse ondersteunt hen door middel van het bijbrengen van kennis en vaardigheden.

Onze 1.300 professionals zetten zich dagelijks in voor deze 10.000 kinderen van 0 tot 13 jaar op 30 locaties binnen een straal van 20 kilometer rondom Heerhugowaard. Zij worden daarbij ondersteund door de diensten van het servicebureau.

Redactie

Brigitte Wisker

Mieke Dorrestein

Jeanette de Jong

Remco Prast

Bart Verbiest

Annette van Assem

Teksten

Robin Pusch, Robin Tikt

Fotografie

Nina van Vliet fotografie

Fotografie Jitske Kramer

Marie Broeckman

Illustraties

Patricia van Amstel-Schuurman

Puzzel

©Denksport

Vormgeving en opmaak

Raadhuis.com

Druk

Drukkerij Springeruit, Schoorl

Verspreiding

ProBezorgt, Schagen

De omslag is gedrukt op 250 grams Premium Offset
Binnenwerk 120 grams Soporset Premium Offset FSC
Gecertificeerd papier uit verantwoord beheerde bossen.

Oplossing Kakuro

	10	7	25	10		6	14	26	
14	3	1	8	2	10	1	3	6	
27	6	4	9	8	15	3	4	8	
10	1	2	7	20	3	2	6	9	
			7	1	4	2	4	1	3
14	27					11			
12	4	8	9	5	1	3	17	11	
13	1	3	7	2	12	8	3	1	
32	2	7	9	8	6	7	5	2	
16	7	9	21	10	1	6	9	8	
			26	9	7	2	8	13	10
11	9								
24	9	6	7	2	21	4	9	8	
11	2	3	5	1	7	1	4	2	

Lees meer over de strategie van Blosse op het Blosseveld.

Reageren op deze Blossy?

Mail naar redactie@blosse.nl

Blosse

Postbus 271

1700 AG Heerhugowaard

Bezoekadres servicebureau

W.M Dudokweg 47

1703 DA Heerhugowaard

T 072 - 56 60 200

blosse.nl

werkenbijblosse.nl

Aan de voet van een nieuwe wereld

Blossy gelezen?

Geef 'm een tweede leven!

Deel jouw creatieve 'Blossy-plek'!

Maak een foto van de plek waar jij je
Blossy achterlaat en deel 'm op Teams
of de socials met #BlossyOpReis.

Wie weet zie je jouw exemplaar terug
op een onverwachte plek!

Want goede inspiratie...
die geef je door.

Volg ons op

